

свободенъ; който е проповѣдникъ, не е свободенъ. И при това ние се хвалимъ, че можемъ да мислимъ. Само свободните хора могатъ да мислятъ, а хора, които не сѫ свободни, тѣ повтарятъ нѣщата. И, слѣдователно, съвременниятъ хора прѣповтарятъ, декламиратъ, споредъ мене, отлични декламации: „Зелена си, моя горо, миришешъ на младостъ; но въ сърце ми ти вселявашъ само скрѣбъ и жалостъ“. Аа, отличенъ поетъ, той декламира отлично. „Азъ, казва, вѣрвамъ въ единъ триединенъ Богъ“. То е декламация. „Има Господъ“ — декламирашъ; „българинъ съмъ“ — декламирашъ. „Ама азъ съмъ ученъ“ — декламирашъ, нищо повече! Българинъ си, баща ти, майка ти сѫ българи, родилъ си се между тѣхъ — декламирашъ. Я ми кажете вие, каква е българската кръвъ? По какво се отличава българската кръвъ? Нѣкои казватъ, че азъ не мога да разсѫждавамъ. Днесъ ще разсѫждавамъ философски и много обективно. Тѣзи учени химици, естественици, анализирали ли сѫ българската кръвъ, и по какво се отличава тя отъ английската кръвъ и т. н. Дѣ имъ сѫ таблиците и изчисленията? Каква е българската кръвъ? Азъ искамъ да я видя, да видимъ резултатите отъ нея. Съ какво се отличава тя? Когато нѣкой естественикъ говори за нѣкое съме, той трѣбва да опише не само външната форма и бѣлѣзите, но и вжтрѣшните, и даже всѣко едно съме какви резултати може да даде. Българска кръвъ имашъ. Каква е твоята кръвъ? Не само че българитѣ не сѫ опрѣдѣли, по какво се тя отличава, но и англичанитѣ, и тѣ казватъ: „Англичанинъ съмъ, въ моите жили тече английска кръвъ“. Но и тѣхните химици не сѫ опрѣдѣли, каква е тѣхната кръвъ. По какво се отличава тя? Събератъ се българи, англичани, французи, руси, американци, и казватъ: „Тукъ българска кръвъ тече. „Англичанинътъ, и той казва: „Английска кръвъ тече“. Все българска, руска, американска, кръвъ тече, но каква е кръвъта тамъ? Всички хора говорятъ съ неизвѣстни числа, съ прѣположения. И, слѣдователно,